

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ἩΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ Ἀειπαρθένου

Μ Α Ρ Ι Α Σ

Εἰς τὸ ὑπερφύεσθα Θαῦμα, ὅπερ ἐνήργησε διὰ τῆς πανσέπτου Θείας
Εἰκόνοσ αὐτῆσ, τῆσ ἐπιλεγομένησ ΜΥΡΤΙΔΙΟΤΙΣΣΗσ ἐν τῇ Νή-
σῳ Κυθήρων, ὅτε τὸν Παράλυτον ἤγειρε μετὰ τεσσαράκον-
τα ἡμέρασ τῆσ ἀγίας αὐτῆσ Κοιμήτewσ .

Συντεθείσα μὲν παρὰ τῆ Θεοφιλεστάτῳ, ἢ Σοφωτάτῳ
Κυρίῳ, Κύρῳ

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΤΗΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ .

Ἀντιγραφεῖσα δὲ παρὰ τῆ ἐλαχίστῳ δόξῳ αὐτῆσ, μακαρίτῳ εὐγονῆσ,

Δ Ο Μ Ε Ν Ι Κ Ο Υ Β Ε Ν Ε Ρ Ι Ο Υ

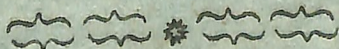
Πλείσοισ ἢ ἕξασίοισ τερατεργήμασι διεργετηθέντοσ
παρὰ τῆσ αὐτῆσ ἀγίας Εἰκόνοσ .

Νῦν τὸ δεύτερον τύποισ ἐκδοθείσα δι' ἀδείασ ἢ προτροπῆσ τῆ Πανα-
γιωτάτῳ ἢ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχῳ Κυρίῳ Κυρίῳ

Ι Ε Ρ Ε Μ Ι Ο Υ

Σπεδῆ τε ἢ ἀναλώμασι τῆ ἐν Ἱατροφιλοσόφοισ Εὐγονῆσ Κυρίῳ Δόκ-
τωροσ Ἐμμανὴλ Μόρμορη ποτὲ Δόκτωροσ Γεωργίῳ Κυθηρίῳ,
τῆ θαυμασίῳσ ἐνεργείῳ τῆσ προσηνεθείσῳσ τερατεργῆσ Ἱε-
ράσ Θεομητορικῆσ Εἰκόνοσ ἀπὸ πάθεσ δεινῆ ἢ ἀνιά-
τῳ ἀπαλλαγόντοσ, ἢ θεραπευθέντοσ .

Ἐπιθεωρία δὲ ἢ ἐπίδιορθῶσαι Δουτερεύοντοσ Γερασίμου Βυζαντίῳ .

Ἐν τῷ τῆ Πατριαρχείῳ τῆσ Κωνσταντινουπόλεωσ Τυ-
πογραφεῖῳ . Ἐν Ἑτῳ, 1811.